

Recenzja pracy doktorskiej mgra Janusza Staneckiego

Zlecniodawca recenzji

Akademia Muzyczna im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, Wydział Instrumentalny, pismo z dnia 12 marca 2018 roku na podstawie Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2014 roku. Zlecenie zostało podjęte na podstawie Ustawy z dnia 14.03.2003 roku tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. z dnia 27.07.2005 roku Nr 164, poz. 1365, art. 14 ust. 2 pkt. 2.).

Dotyczy

Uchwały nr 49/2014 Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2014 roku w sprawie:
wszczęcia na wniosek mgra Janusza Staneckiego z dnia 20 października 2014 roku przewodu doktorskiego w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Uchwały nr 50/2014 Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Bydgoszczy z dnia 9 grudnia 2014 roku w sprawie:
wyznaczenia recenzentów w przewodzie doktorskim mgra Janusza Staneckiego.

W świetle Ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. nr 164, poz. 1365 z dnia 17.08.2005 roku, tekst jednolity art. 6 ust. 1-3) Rada Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka. Do nadesłanego mi przez specjalistę ds. obsługi administracyjnej przewodów doktorskich, postępowań habilitacyjnych i postępowań w sprawie nadania tytułów profesorskich w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy Panią Martę Siwak pisma z dnia 12 marca 2018 roku, informującego o wszczęciu 9 grudnia 2014 roku przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mojej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pana mgra Janusza Staneckiego, pt. *Waltornia w muzyce XX wieku – aspekty stylistyczne i wykonawcze na wybranych przykładach z literatury muzycznej*, została dołączona dokumentacja, która zawiera wniosek Doktoranta o wszczęcie postępowania na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka, kwestionariusz osobowy, poświadczoną kopię dyplomu ukończenia studiów w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy, poświadczoną kopię dowodu osobistego, propozycję tematu oraz koncepcję pracy doktorskiej, opinię prof. zw. Zygmunta Rycherta oraz dyrektora zespołu Opera Nova Pana Macieja Figasa i dyrektora Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy Pani Eleonory Harendarskiej. Dokumentacja zawiera także wykaz dorobku obejmujący podsumowanie osiągnięć artystycznych oraz ich potwierdzenie w formie kserokopii programów i recenzji prasowych oraz dzieło artystyczne w formie elektronicznej w postaci dwóch płyt CD, zawierające nagrania następujących utworów:

Francis Poulenc – Sonata

Eugène Bozza – Variations sur thème libre op. 42

Grażyna Bacewicz – Inkrustacje na róg i zespół kameralny

Jan Koetsier – Sonata op. 94

Eric Ewazen – Ballade, Pastorale and Dance

Przedstawiona przez Doktoranta dokumentacja spełnia wymogi formalne, lecz przygotowana została moim zdaniem bez należytej staranności. Dokonania artystyczne Doktoranta są godne uznania, ale zostały, moim zdaniem, przedstawione w sposób zbyt ogólny. W zamieszczonym wykazie ważniejszych koncertów brakuje czytelnego podziału na koncerty solowe, kameralne, symfoniczne czy operowe. Pominięci są współwykonawcy koncertów kameralnych. Wprawdzie kserokopie programów koncertowych ułożone są chronologicznie, ale nie są kompletne, bo zawierają np. tylko informacje dotyczące programów i wykonawców, natomiast brakuje w nich informacji na temat miejsca i czasu wykonanego koncertu. Mankamentem płyt CD zawierających nagrania jest brak informacji na płycie (poza nazwiskiem Doktoranta i numerem płyty) o zawartości artystycznej albumu. W dokumentacji nie znalazłem żadnej informacji na temat reżysera nagrania oraz czasu i miejsca, gdzie zostało dokonane. W mojej ocenie nie wszyscy współwykonawcy złożyli oświadczenia o realizacji w czasie realizacji nagrania koncepcji artystycznej Doktoranta. Wymienione przeze mnie braki nie mają wpływu na zawartość merytoryczną pracy doktorskiej.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku art. 14 ust.2 pkt. 2, Rada Wydziału Instrumentalnego podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka oraz wyznaczeniu mojej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pana mgra Janusza Staneckiego.

Podstawowe dane o Kandydacie

Pan mgr Janusz Stanecki urodził się 21 listopada 1986 roku w Bydgoszczy. W wieku 10 lat rozpoczął naukę gry na waltorni w Państwowym Zespole Szkół Muzycznych im. Artura Rubinsteina w Bydgoszczy w klasie mgra Włodzimierza Szadowiaka, a następnie w klasie mgra Zbigniewa Młynarskiego. W roku 2005 ukończył z wyróżnieniem naukę w PZSM im. Artura Rubinsteina w Bydgoszczy i rozpoczął studia magisterskie w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy pod kierunkiem mgra Wojciecha Brylińskiego. W 2010 roku ukończył studia z wynikiem bardzo dobrym z wyróżnieniem, uzyskując tytuł magistra sztuki oraz wpis do Złotej Księgi Absolwentów Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy. W 2012 roku rozpoczął studia doktoranckie w macierzystej uczelni pod kierunkiem prof. Edwarda Danieckiego. Swoją grę na waltorni doskonalił, uczestnicząc w wielu kursach mistrzowskich, prowadzonych przez znakomitych pedagogów i wirtuozów waltorni, m.in.: Christiana Lamperta, Radovana Vlatkovića, Thomasa Hauschilda, Frøydis Ree Wekre, Raimunda Zella, Jacka Muzyka, Edwarda Danieckiego, Kazimierza Pamuły. W 2012 roku rozpoczął studia doktoranckie w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy pod kierunkiem prof. Edwarda Danieckiego.

Jeszcze w czasie studiów w 2007 roku rozpoczął zawodową pracę w Toruńskiej Orkiestrze Symfonicznej. Rok później został zatrudniony w orkiestrze Opera Nova w Bydgoszczy. Od 2012 roku jest waltornistą-solistą Filharmonii Pomorskiej im. I.J. Paderewskiego w Bydgoszczy. Doktorant wielokrotnie współpracował z innymi zespołami orkiestrowymi, m.in. z Capellą Bydgostiensis, Inowrocławską Orkiestrą Symfoniczną Pro Arte oraz Polską Filharmonią Kameralną w Sopocie.

Pan Janusz Stanecki jest muzykiem bardzo wszechstronnym. Jego aktywność koncertowa obejmuje koncerty solowe, kameralne, symfoniczne i operowe. Jest członkiem Toruńskiego Kwartetu Waltorniowego, z którym koncertował w wielu polskich filharmoniach, wykonując wielokrotnie *Koncert na 4 waltornie* Heinricha Hüblera. Posiada szeroki repertuar solowy. Doktorant ma

w swoim dorobku wykonanie *Koncertu na róg i orkiestrę B-dur op. 91* Reinholda Gliëra z towarzyszeniem orkiestry Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy pod batutą Zygmunta Rycherta. Pracując w tym zespole na stanowisku waltornisty-solisty wielokrotnie wykonywał solowe partie waltorni w dziełach literatury symfonicznej.

Konkludując, pragnę stwierdzić, że wszechstronność i różnorodność działalności koncertowej, ranga przedsięwzięć artystycznych i zespołów z jakimi współpracuje mgr Janusz Stanecki dowodzą, że Jego osiągnięcia wnoszą znaczący wkład w polską kulturę muzyczną.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska mgra Janusza Staneckiego przygotowana pod kierunkiem promotora prof. zw. dr hab. Jadwigi Kotnowskiej składa się z dwóch elementów: dzieła artystycznego oraz jego opisu.

Dzieło artystyczne w ramach pracy doktorskiej mgra Janusza Staneckiego zawiera nagrania na dwóch płytach CD następujących utworów:

Francis Poulenc – *Sonata*

Eugène Bozza – *Variations sur thème libre op. 42*

Grażyna Bacewicz – *Inkrustacje na róg i zespół kameralny*

Jan Koetsier – *Sonata op. 94*

Eric Ewazen – *Ballade, Pastorale and Dance*

Wykonawcami nagrania są:

Janusz Stanecki – waltornia

Julia Stanecka – flet

Małgorzata Bętkowska – flet

Kamil Szewczyk – obój

Mateusz Kujawa – klarnet

Marcin Czekajski – fagot

Tomasz Gluska – trąbka

Wojciech Zwolski – puzon

Filip Klasa – perkusja

Agata Misiak-Łącka – fortepian

Dorota Buraczewska-Kraus – harfa

Irena Filuś – skrzypce

Cecylia Stanecka – wiolonczela

Agata Struczyk – kontrabas

Jak już wspomniałem wcześniej, w dokumentacji nie ma żadnych informacji na temat osoby reżysera nagrania, a także miejsca i czasu jego realizacji.

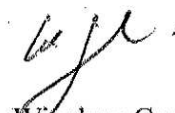
Dzieło artystyczne jest dowodem wysokiego poziomu i profesjonalnego warsztatu wykonawczego mgra Janusza Staneckiego. Utwory zarejestrowane na płycie są trafnie dobrane, zgodnie z zainteresowaniami Doktoranta. Podjęcie się wykonania skomplikowanego technicznie programu, w tak różnych konfiguracjach instrumentalnych, było dużym wyzwaniem. Każdy z nagranych utworów ma inną formę i charakter, dlatego też realizacja przyjętych założeń artystycznych wymagała od Doktoranta wnikliwych studiów i głębokich przemyśleń. Jego twórcze poszukiwania, wrażliwość i kreatywność artystyczna, zaowocowały prezentacją artystyczną w pełni satysfakcjonującą i muzycznie spójną. Świadome konstruowanie formy, bogactwo użytych środków wykonawczych, ładunek emocjonalny, precyzja artykulacyjna i dynamiczna oraz dobry dźwięk sprawiły, że nagrania słucha się z przyjemnością, a stworzona przez Doktoranta i Jego partnerów interpretacja jest przekonująca.

Istotną cechą powyższego nagrania jest jego pełna kompatybilność z treścią opisu dzieła, z którym tworzą jednorodną całość. Część teoretyczna pracy, pt. *Waltornia w muzyce XX wieku – aspekty stylistyczne i wykonawcze na wybranych przykładach z literatury muzycznej*, to bogate kompendium wiedzy na ten temat. Obszerna dysertacja jest doskonale opracowana pod względem merytorycznym i redakcyjnym. Składa się z trzech rozdziałów poprzedzonych wstępem, posiadających wiele podpunktów uzupełniających temat zasadniczy. Całość dopełniają zakończenie, streszczenie w języku polskim i angielskim oraz obszerna bibliografia. We wstępie Doktorant określa cel swoich rozważań oraz zakres materiału badawczego. W rozdziale I Autor charakteryzuje muzykę XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem twórczości kameralnej z udziałem waltorni. W rozdziale II Doktorant rozważa techniczne i praktyczne aspekty wykonawcze dotyczące zespołu kameralnego, w kontekście zróżnicowanego składu instrumentalnego. Rozdział III poświęcony jest omówieniu genezy powstania, analizie formalnej utworów oraz aspektom stylistycznym i interpretacyjnym zarejestrowanych kompozycji. Autor w swej pracy, omawiając zagadnienia wykonawcze, ilustruje je licznymi przykładami nutowymi. Dysertacja oparta jest na wielu materiałach źródłowych. W bibliografii, na którą składa się 25 pozycji książkowych, 4 artykuły i 19 stron internetowych, zawarte zostały najistotniejsze publikacje dotyczące powyższego tematu. Problematyka określona w tytule pracy została przez Doktoranta w wyczerpujący sposób przedstawiona i stanowi źródło naukowej, artystycznej i praktycznej wiedzy. Czytający ma możliwość jej poznania w ujęciu wszechstronnym, uzupełnionym ilustracją dźwiękową. Dysertacja potwierdza erudycję Autora i określa Go jako artystę i badacza, skutecznie przekładającego swe dokonania na sztukę odtwórczą.

Konkluzja

Stwierdzam, że mgr Janusz Stanecki w przedstawionej pracy doktorskiej wykazał się dojrzałością i samodzielnością artystyczną, popartą wiedzą teoretyczną. Wybór utworów obrazujących główne założenia pracy badawczej, ich opracowanie oraz nagranie stojące na wysokim poziomie wykonawczym i interpretacyjnym, są znaczącym osiągnięciem Doktoranta. Nowatorski sposób ujęcia tematu sprawił, że wnosi ona twórczy wkład nie tylko w rozwój reprezentowanej przez Niego dyscypliny artystycznej, ale również w rozwój polskiej kultury muzycznej. W moim głębokim przekonaniu praca doktorska mgra Janusza Staneckiego, pt. *Waltornia w muzyce XX wieku – aspekty stylistyczne i wykonawcze na wybranych przykładach z literatury muzycznej*, w całej rozciągłości spełnia wymagania art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pracę doktorską mgra Janusza Staneckiego przyjmuję bez zastrzeżeń.

prof. dr hab. Wiesław Grochowski